

پوستر برای فردا در سال ۲۰۱۶: باهمستانی برای فردا

چنان که میدانید، در طی هفت سال اخیر، پوسترهای ما، هر سال به یکی از حقوق اساسی بشری اختصاص داده شده که از آزادی بیان تا حق جهانی بهداشت را دربرمیگیرند. ما به آنچه تاکنون انجام داده‌ایم و باهمستانی که در این مدت پدید آورده‌ایم، افتخار میکنیم. با این حال، این را نیز فراموش نمیکنیم که از سال ۲۰۰۹ چیزی به واقع عوض نشده است. خیلیها در جهان حقوق ماهیانه و دستمزدی آبرومندانه نمیگیرند؛ رفتاری که با زنان میکنند، همان رفتاری نیست که با مردان میکنند و مجازات اعدام در بسیاری از کشورهای جهان همچنان معمول است.

اگرچه ما کوششی مستقیم در جهت حل این مشکلات نکرده‌ایم، اما این مشاهدات ما را ناگزیر کرد راه و روش دیگری برای سال ۲۰۱۶ در پیش بگیریم.

به گمان ما، شمار پوسترهایی که هر سال به دستمان میرسد، نشانه‌دهنده نیرومندی ارتباطات اجتماعی است. ما در افزایش آگاهی عمومی نسبت به موضوعهایی که مطرح میکنیم، به اتفاق هم سهمیم بوده‌ایم و پاسخ به رویدادهایی مانند سوء قصدهای پاریس در شبکههای اجتماعی، بی هیچ ارتباطی با «پوستر برای فردا»، به ما نشان داده است که مردم میتوانند در پس تصویری نیرومند، چنان که چنین تصویری وجود داشته باشد، متحد شوند.

همین است که به ما امید میبخشد و این درست آن چیزی است که ما در سال ۲۰۱۶ و در جهانی که از اهمیت مرزها روز به روز کاسته میشود، به آن نیاز داریم. ما امروز بیش از هر زمان دیگری باهم هستیم. مهم نیست کجا زندگی میکنیم، اما این را میدانیم که همه در برابر جنگ و فاجعه جهانی محیط زیست ناتوان ایم. ما نیازمند آگاهی یافتن به این واقعیت هستیم که در این جهان، با هم و در کنار هم زندگی میکنیم و بهترین وسیله ما برای بقاء و حتی رشد و پیشرفت، همکاری برای ساختن جهان فرداست.

اگر میخواهیم طرح آیندهای بهتر را بریزیم، باید این کار را در مقیاس جهانی انجام دهیم. ما نیازمند دست کشیدن از سیاستهای جنگطلبانه کنونی و دوری از اندیشیدن با اصطلاحات مطلق مانند خیر و شر و «ما» و «آنان» هستیم.

برای ساختن آیندهای مشترک، باید هنگام سخن گفتن با یکدیگر، گوش سپردن به هم و فعالیت کردن باهم تفاوتها را کنار بگذاریم. روشن است که دولتهای ما (که سخت تخته‌بند ملاحظات سیاسی و تجاری هستند) تا زمانی که ما از آنها نخواستهایم، کاری نخواهند کرد. ما نیاز به این داریم که خواست تغییر از پایین یعنی از ما سرچشمه بگیرد.

چنین چیزی تنها در جهانی ممکن است که با خود در صلح میزید، در جهانی که مردم باهم برابرند و آنها را با برجسبشان، ملیتشان یا دینشان از هم جدا نمیکند.

از همین رو، از شما میخواهیم برای جهانی که در آن همه ما به واقع برابر خواهیم بود، کارزار به راه بیندازید: اگر این یک حق اساسی بشری نیست، پس چیست؟

از شما میخواهیم ما را در ساختن باهمستانی از انسانها یاری دهید، باهمستانی که در آن همه با هم سخن خواهند گفت، برای هم پرسش مطرح خواهند کرد، به همدیگر گوش فرا خواهند داد و باهم دست به عمل خواهند زد.

امیدواریم در این مسیر جدید به ما خواهید پیوست.

شاید چیزی را تغییر ندهیم، اما چنین تغییری هرگز هدف ما نبوده است. این یک سرآغاز است. شاید کسی سخن ما را بشنود، امیدواریم. اگر خواهیم آنچه را که در نخستین انتشار گفتیم، به گونهای دیگر بازگو کنیم، میتوانیم بگوئیم که یک نفر یک شروع است، اما صد یا هزار نفر جنبشی پدید می‌آورند که نمیتوان آن را انکار کرد.

متن کامل فراخوان در روز پنجشنبه ۱۰ مارس منتشر خواهد شد. با ما در تماس باشید

برای تماس با ما